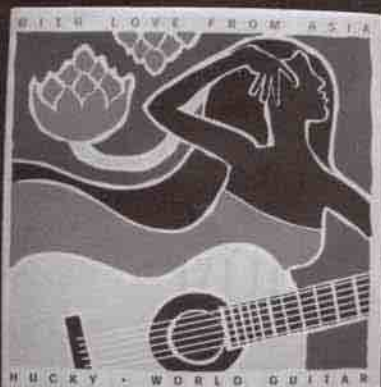

Hucky Eichelmann

The Hi-Fi Virtuoso

Hucky Eichelmann

นักกีตาร์เอกชาวเยอรมัน เป็นศิลปินที่นักฟังเพลงชาวไทยรู้จักคุ้นหูคุ้นตากันดี เคยออกอัลบั้มสังกัด Grammy อีกทั้งได้รับการยกย่องจากวงการเพลงว่าเป็นศิลปินตะวันตกที่เข้าใจวัฒนธรรมทางดนตรีตะวันออก สามารถตีความดนตรีตะวันออกได้อย่างลึกซึ้ง ปัจจุบันเป็นเจ้าของบริษัท Asian Music International (AMI) จำหน่ายแผ่นซีดีคุณภาพระดับออดิโอฟายล์นำเข้าจากต่างประเทศ นอกจากนำเข้าซีดีแล้วยังทำบันทึกผลงานคุณภาพระดับออดิโอฟายล์อีกด้วย นักเล่นเครื่องสายกราบโหมครีบบว่า ฮักก็ของเราเป็นนักเล่นเครื่องสายด้วย มีทัศนคติมุมมองต่อการเล่นและต่อวงการเครื่องสายที่น่าสนใจ สัมภาษณ์ของสเตรโอได้มีโอกาสพูดคุยกับฮักก็ในบ่ายวันหนึ่ง ต่อไปนี้เป็นบทสัมภาษณ์บางส่วนบางตอนแนวคิดและวิธีเล่นนำติดตามอย่างยั้ง

066

PIONEER VSX-515

052

AUDIOQUEST
CINEMAQUEST
SLATE

MISSION M32i

012

VATIROD
HYDRA TRS
NORMA TR 125.2

068

NAIM NAIT 5i

044

สโตร์

Number
CONTENTS **170**

Movement

กอง บ.ก.

022

B&W Sub/Sat MT, Ibrahim Ferrer, CR4-P เครื่องเสียงที่สามารถเป็นส่วนหนึ่งของตัวคุณ, Nextbase, Pioneer, Krell Evolution Series, Lexicon MC-1 2 Live, NHT XD System

Highlight

กอง บ.ก.

060

Ad Libitum

ผู้น้อย

088

เมจๆ เตจๆ 2

Product News

มงคลศักดิ์

092

Update

ชายกลาง

102

Hello Kitty SD card เอาใจคนรักแมว, Car Mouse, ปากกาดีจิตรอล จากยิตาชิ แมกแซล, ลำโพง MP3/iPod, เว็บแคมเจ้าตูป 2 แบบ 2 สี, Swissmemory USB Victorinox, เครื่องเล่นมัลติมีเดีย Muster PVR-H140

Small Talk

ผู้เฒ่า

106

เมืองสามหมอก

Stereo Advice

อภิพันธ์

159

FIM Distortion เรื่องพื้นๆของเครื่องเสียง

Home Theater Update

หมอทีเจ

164

DVD Review

Home Theater Update

AviLIFE

168

จอภาพแบนๆกับวีซีดีเลือกที่ไม่ราบเรียบ

Movie & Video Preview

เย็นจิต

173

ภาพยนตร์เข้าฉาย : The Key, Madagascar

Used Corner

กอง บ.ก.

217

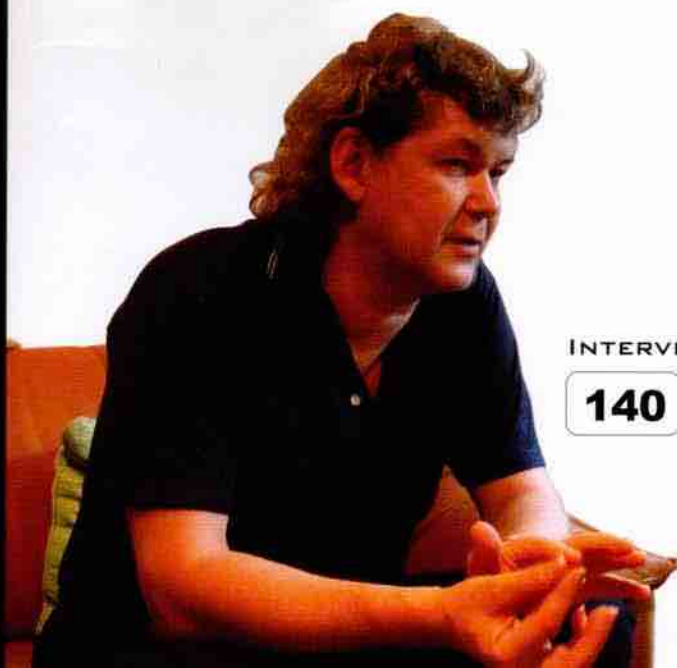
Who's Who

สุมาลี

218

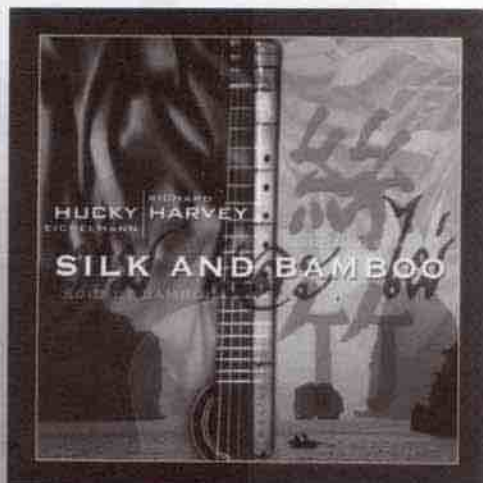
INTERVIEW

140

Stereo: ขอเริ่มด้วยการทำอัลบั้มซีดี เป็นที่ทราบทั่วกัน ทั้งในวงการเพลงและวงการเครื่องเสียงว่าคุณเป็นนักดนตรีเอก (Virtuoso) ด้านบรรเลงกีตาร์คลาสสิก?

Hucky: ทำมาแล้วหลายอัลบั้ม นิสัยของนักดนตรีที่เป็นนักเล่นเครื่องเสียงด้วยจะเหมือนกันอยู่อย่างคือ ต้องการให้อัลบั้มของตัวเองคุณภาพเสียงดีที่สุด ใกล้เคียงธรรมชาติที่สุด ทำให้ดูเหมือนจู่จุกจิกในเรื่องการทำบันทึก จะต้องแยกเป็นสองประเด็น ทักษะฝีมือในด้านดนตรีและคุณภาพการทำบันทึกแต่สองสิ่งจะต้องไปด้วยกัน ยิ่งชอบเล่นเครื่องเสียงด้วยแล้วยิ่งจู้จี้ขึ้นไปอีก ทำบันทึกเสร็จเอามาสเตอร์มาอนิเตอร์จะรู้ได้ทันทีเลยว่าคุณภาพไปได้หรือไม่ ในส่วนของดนตรี สำหรับผมไม่มีปัญหาใดๆ ที่ผ่านมาเป็นคนวางคอนเซ็ปต์เอง เล่นไปมากเข้าๆ รู้ตัวเลยว่าอินกับดนตรีตะวันตก เอเชีย มากกว่าดนตรีตะวันตก คิดว่าเข้าใจอารมณ์ดนตรีตะวันตกได้ดี โดยเฉพาะดนตรีพื้นบ้านไทย ฟิลิปปินส์ จีน ความจริงก็เพราะทั้งนั้น มีเอกลักษณ์ มีเสน่ห์เฉพาะตัว เล่นในแนวกีตาร์คลาสสิกที่ตัวเองถนัดได้ดี พอเราเข้าใจเนื้อหาเมโลดี แล้วก็เรียบเรียงง่าย รู้สึกสนุก อินกับทำนองไปด้วยพร้อมกัน และเนื่องจากผมมีพื้นฐานดนตรีคลาสสิกตะวันตก เล่นบรรเลงมามาก การผสมผสานดนตรีของสองวัฒนธรรมเข้าด้วยกันให้ฟังไพเราะระรื่นจึงไม่ใช่เรื่องยากเหนือปากว่าแรง ที่ผ่านมาเรียกได้ว่าประสบความสำเร็จทุกอัลบั้ม คนฟังรู้จักอีกก็ให้การต้อนรับดีมาก ที่ชอบใจมากอีกอย่างคือคุณภาพเสียงดี คนเล่นเครื่องเสียงก็เลยตอบรับ

ด้วยเช่นกัน ตัวอย่างได้แก่ ชุดกัมก้ากัมก้า เป็นดนตรีแนวผสมผสานคลาสสิกตะวันตกกับตะวันตก คุณภาพเสียงดีมาก ล่าสุดก็เป็น "Silk and Bamboo" ที่สเตอร์ไอทาร์วิวในฉบับ 169 เพลงเพราะมาก ขนาดเล่นเองยังชอบฟังเลย

Stereo: อีกทีมาสนใจเครื่องเสียงตั้งแต่เมื่อไหร่ เพราะฟังดูชีวิตประจำวันมีแต่เล่นดนตรี คอยแต่สรรหาเทคนิควิธีเล่นให้ฟังมีชีวิตชีวา ให้มีจินตนาการ?

Hucky: จะว่าแปลกก็ใช่ โดยทั่วไปนักดนตรีที่ทำบันทึกในสตูดิโอนิสัยค่อนข้างเหมือนกัน ณะวิศวกรรมทำบันทึก จะสนใจรายละเอียดคุณภาพเสียงเป็นพิเศษ มีมืออาชีพช่วยปรับแต่งเสียง ให้คำแนะนำต่างๆ กังวลว่าจะไม่ได้คุณภาพดังที่ต้องการ พอทำบันทึกเสร็จกลับไม่สนใจ ไม่จู้จี้เหมือนกับตอนที่ทำบันทึก ฟังเสียงเพลย์แบ็ครู้สึกงั้นๆ หลายๆ ปีก่อน พอได้อัลบั้มเสร็จออกมาเป็นซีดีเป็นเทป ฟังที่บ้านก็แค่ฟังเพื่อพักผ่อน รีแลกซ์ ไม่ได้จริงจังกับคุณภาพเสียงเลย สงสัยอาจเป็นเพราะว่ารู้สึกกลัวสุดๆมาแล้วขณะทำบันทึกเสียง จนกระทั่งวันหนึ่งมีเพื่อนเศรษฐีที่เล่นเครื่องเสียงชวนไปฟังเครื่องเล่นที่บ้าน เป็นความรู้สึกรั้งแรกที่ได้สัมผัสกับเครื่องเสียงราคาแพงระดับ 6-7 ล้านบาท ความจริงก็แค่แอมป์ลิฟายเออร์หลอดสูญญากาศ ลำโพง แหล่งโปรแกรม และอุปกรณ์ที่จำเป็นไม่กี่ชิ้น เกิดอคติในใจว่าราคาโอเวอร์ เป็นไปได้อย่างไรราคาแพงขนาดนั้น แต่ก็ต้องยอมรับว่าประทับใจในคุณภาพเสียง รู้สึกว่าฟังเป็นธรรมชาติจริง น่าจะเป็นเพราะว่าไม่เคยฟังระบบที่เป็นเรื่องเป็นราวมาก่อน การเล่นเครื่องเสียงแบบจริงๆจังๆ เริ่มจากจุดนี้

Stereo: วิเคราะห์ให้กั้แล้วกันว่า อัคก็เ็นหนึ่งในนักฟัง "หูทอง" เหตุผลเพราะเป็นนักดนตรีและเป็นคนช่างสังเกต นี่ไม่ได้แกล้งยอ นักดนตรีไม่ทุกคนที่ฟังเครื่องเสียงออกชนิดทะลุอย่างอัคก็ แต่โดยมากจะได้เปรียบคนอื่น ๆ เพราะอาชีพและความชอบอยู่กับเสียงอยู่กับดนตรี พอได้ฟังเพลย์แบ็คก็ฟังดนตรี เสียงที่คุ้นเคย ยิ่งฟังอัลบั้มที่ตัวเองเล่นและบันทึกเองยิ่งได้เปรียบเข้าไปใหญ่

Hucky: มีส่วนถูกต้อง ขอย้อนกลับมาที่เครื่องเสียง ความจริงก็ฟังเครื่องเสียงมาตลอดชีวิตแต่โดยไม่รู้ตัวก็เครื่องรับวิทยุหลอดที่บ้านเ็น ยังจำชีวิตวัยเด็กได้ คุณพ่อใช้ให้ไปซื้อหลอดสุญญากาศเครื่องรับวิทยุมาเปลี่ยนเป็นประจำ เสียงโมโนอ้อแอ้แต่ฟังแล้วมีความสุข หลังจากที่ได้ฟังเครื่องเสียงราคาแพงของเพื่อนเศรษฐีแล้ว เกิดอยากเล่นขึ้นมาบ้าง และก็เ็นนิสัยติดตัวมาเลยแก้ไม่ได้ คือพอสนใจอะไรจริงๆ เข้าแล้ว เลิกไม่ได้ และถ้าจะทำหรือเล่นก็ต้องสุดๆ ไปเลย ขาดช่วยไม่เป็น ใจกล้าเงินถึง เริ่มเล่นด้วยเครื่องไฮเ็นดีไม่ต้องเริ่มไ้ระดับนับ 1 2 3 ไม่มีปัญหาเรื่องงบประมาณ วงการเครื่องเสียงเขาบอกเสียงดีเ็นออติโอไฟล์ชาวนด์ แต่ผมมักประดิษฐ์ค่าแปลกๆ เช่น "perfect sound, balance sound, deep sound" อะไรอย่างนี้ ต้องการชุดเครื่องเสียงที่เล่นกลับได้เหมือนกับที่ได้เล่นสดๆ หลายคนบอกว่าเป็นเรื่องท้าทาย แรกๆ ฟังแล้วนึกขำในใจเพราะมีปัญหาซื้อเครื่องเล่นหรุๆ แพงๆ ได้

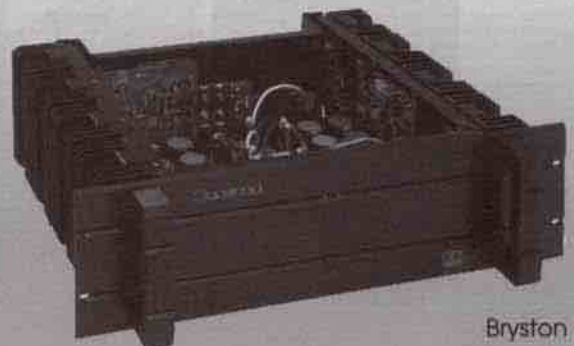

อัคก็เ็นหนึ่งในนักฟัง "หูทอง" เหตุผลเพราะเป็นนักดนตรีและเป็นคนช่างสังเกต

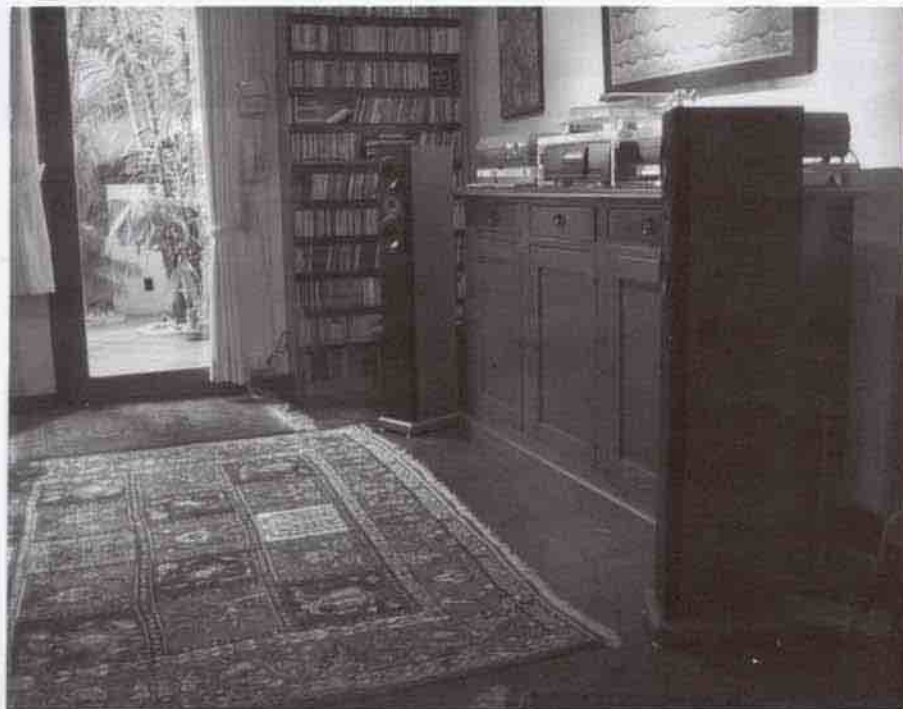
ไม่เห็นท้าทายตรงไหน ผิดคาดเพราะว่ามันลึกซึ้งกว่านั้นเยอะ ยิ่งเล่นยิ่งลึกยิ่งเข้าใจมากขึ้นเรื่อยๆ ที่จริงถ้าถูกคิดลึกนักจะเห็นว่าการเล่นเครื่องเสียงเ็นเหมือนกับการเล่นดนตรี ต้องไ้ระดับกันทั้งนั้น ตั้งแต่เบสิคนับ 1 2 3 พื้นฐานไม่เ็นโอกาสมั่วมีสูง เล่นเครื่องเสียงก็ต้องมีเบสิคการฟัง อันนี้ก็เป็นเทคนิคความสามารถเฉพาะตัวสอนกันยาก ต้องอาศัยที่ยาวเ็นประสบการณ์จริง รู้ตัวเลยว่าไ้ยกระดับการเล่นการฟังของตัวเองหลังจากเสียเงินมาระยะเวลาหนึ่ง เล่นมาหลายยี่ห้อ อาทิ Thorens, Gamut, Bryston ไฮเ็นดีทั้งนั้น นอกจากไฮเ็นดีจากอเมริกา ยุโรป ยังมีเครื่องเ็นเนมจากจีนซึ่งก็ดูดี หรุ เสียงดีราคาถูก ของไทยเองก็มีแอมป์หลอด TS Audio

Gamut

Bryston

ตัวนี้แปลก มีเพื่อนจากเยอรมนีมาเยี่ยมเห็นเข้า
ชอบใจ เอาไปโมดิฟาย ทวีตต่อ เช่นเปลี่ยน
หลอด เปลี่ยนแคปฯ เสียงดีจนตัวเองยังจำไม่
ได้ ทำให้เริ่มหลงรักเครื่องเสียงโฮมเมดแฮนด์เมด
ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ดูถูกไม่ได้เด็ดขาด เจอกับ
ตัวเองมาแล้ว พอฟังเป็นจับประเด็นถูก กลับ
ไปฟังเครื่องเสียงราคาแพงที่เขาว่าดีนักหนาดี
ที่สุดในโลกที่บ้านเพื่อนอีกครั้ง ที่นี้วิจารณ์ได้เลย
ว่า ราคาแพงไป โอเวอร์ ผิดหวังกับการลงทุน
มาก เพราะคาดหวังไว้มาก เสียงก็ตารที่บ้านยัง
ดีกว่า ไม่รู้ว่าซื้อไปได้อย่างไรแพงขนาดนั้น
แสดงว่าติดยึดกับแบรนด์ดัง ไม่ว่ากัน เพียงแต่
รู้สึกเสียดายสรวงศ์เท่านั้นเอง

Stereo:

รู้ไหมว่าที่บอกว่าเสียงกีตาร์ที่บ้านดีกว่าชุด
เครื่องเสียงถูกต้องแล้วครับ ไม่ต้องแปลกใจ
เพราะเป็นเสียงสดเสียงจริง ถ้าเครื่องเสียงตัวไหน
ชุดไหน ให้เสียงได้เหมือนจริง แอ้มเบี่ยนซ์เป็น
ธรรมชาติขนาดนั้น ต้องดีที่สุดในโลกแน่นอน
อย่างนี้ราคา 7-8 ล้านก็ถือว่าไม่แพง และทราบ
ใหม่นักเล่นทั่วไปเขาก็ฟังแต่คุณภาพเสียงกัน
ทั้งนั้น ไม่ได้ฟังดนตรี ข้อนี้เป็นจุดอ่อนของนัก
เล่น?

Hucky:

เป็นประเด็นที่คลาสสิกที่สุด ผมว่าคุณภาพเสียง
มันเป็นนามธรรม (abstract) ไม่มีตัวตน จับต้อง
ไม่ได้ (intangible) แต่ละบุคคลย่อมตีความ
เสียงดีไม่เหมือนกัน สำหรับผมเสียงดีคือ
"perfect harmony" มีความเป็นดนตรี ก็คง
จะขยายความได้เพียงเท่านี้ มีเพื่อนหลายคนใน
ก๊วนเล่นเครื่องเสียงราคาหลายล้าน บอกได้

ว่าฟังไม่เป็น เพราะมัวไปฟังแต่เสียงประหลาดๆ
ที่บอกว่าเหมือนจริง ถ้าจะฟังเอาแค่คุณภาพระดับนี้
ไม่จำเป็นต้องทุ่มเป็นล้านก็ได้ นักเล่นกลุ่มนี้ยังมีอะไร
เหมือนกันอีกอย่าง สงสัยจะเหมือนกันทั่วโลก พวก
เขาเป็นเพียงนักล่าเครื่อง นักเล่นเครื่อง เช่นจับคู่
D to A ตัวนี้โยงกับทรานสปอร์ต แอมป์ตัวนี้ เครื่อง
โน้นเครื่องนี้ ขอผลลัพธ์แค่ฟังความเหมือน จริง ไม่
มีประเด็นเรื่องดนตรีเลย คนกลุ่มนี้จึงซื้อขายแลกเปลี่ยน
กันเป็นว่าเล่น เป็นสิทธิส่วนบุคคลก็จริง แต่
รู้สึกเสียดายเงินแทน นานวันเข้าผมพอจะจับ
ประเด็นจับที่ปลั๊กการเล่นเครื่องเสียงได้ว่า แทนที่เรา
จะเลือกเครื่องที่เราว่าดีกว่าดีที่สุด แม้ทซ์เครื่อง
แม้ทซ์ระบบน่าจะเข้าท่ากว่า หมายความว่าควร
เลือกเครื่องแต่ละชิ้นให้มีแนวโน้มลักษณะคุณสมบัติ
ไปในทางเดียวกัน ประเด็นราคาถูกแพงสำคัญรอง
ลงมา เหตุผลเพราะว่าเครื่องราคาถูกก็อาจมีเสียง
ดีกว่าตัวแพงก็เป็นไปได้ การเล่นเครื่องราคาแพงเป็น
แฟชั่นในกลุ่มคนมีสตางค์ ที่จริงไม่ผิดอะไร ก็ดีอีก
ด้วย เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับตัวเอง ประเด็น
ผมจะให้พวกคุณฟังเทิร์นเทเบิลของผม หัวเข็มเป็น
คาร์ทริดจ์ธรรมดาๆราคา 7,000 บาท ผมถือว่าระดับ
นี้ดีมากแล้ว เสียงหวาน ใส ไปร่ง ฟังเป็นธรรมชาติ
ฮาร์โมนิกใกล้เคียงกับดนตรีสด เอาไปเทียบกับ
เพื่อนชาวเยอรมันที่เล่นเทิร์นเทเบิลด้วยกัน หัวเข็ม
ของเขาแพงกว่าของเรา 3 เท่าตัว เพื่อนจับความ
แตกต่างไม่ออก อย่างนี้จะซื้อของแพงไปทำไม เข้า
สูตรเดิม อยู่ที่เทคนิคการแมทซ์ซึ่งระบบ เป็นศิลปะ
อย่างหนึ่ง ความสนุกและเสน่ห์ของการเล่นเครื่อง
เสียงอยู่ตรงนี้ ตัวเงินหรือราคาเครื่องถึงแม้ว่าจะเป็น
ประเด็น ก็ไม่สำคัญเท่าเทคนิคการแมทซ์ชุดเครื่อง
เสียงโดยไม่มีอุปาทาน

มีสิ่งที่ผมเรียนรู้อีกอย่าง เงินที่จ่ายสำหรับ
เครื่องเล่นอะไรก็แล้วแต่จำนวนหนึ่ง จริงๆไม่ใช่ค่า
วัสดุอุปกรณ์ของเครื่อง แต่เป็นค่าวิชาต่างหาก
พิสูจน์ได้ เปิดเครื่องดูใสโนจะเห็นว่าโดยมากไม่ค่อย
แตกต่างกัน ราคาค่าตัวระหว่างเครื่องเสียงต่าง
แบรนด์ไม่ค่อยสมเหตุสมผล บางกรณีใช้อะไหล่ตัว
เดียวกันเลย คุณภาพเสียงแท้ๆได้มาจากศิลปะของ
การแมทซ์ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ทั้งนั้น และถ้าเป็น
วิศวกรออกแบบเก่งๆ จะต้องเอาอารมณ์ของดนตรี
(musical feeling) เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เป็นสิ่ง
ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าไม่เอาดนตรีมาเป็นตัวอ้างอิง
(reference) แอมป์เครื่องนั้นเสียงจะแข็งไม่มีฟิลลิ่ง

Ravi Shankar

การสร้างแอมป์ขึ้นมาหนึ่งตัวต้องใช้ศาสตร์ของการผสมผสาน (science of muddling-through) แอมป์ตัวหนึ่งตัวเปรียบได้กับดนตรีดังงามหนึ่งชิ้น ผมชื่นชมเคารพยกย่องวิศวกรออกแบบแอมป์คุณภาพจริงๆ มันเป็นผลงานทางศาสตร์และศิลป์อันละเอียดอ่อนที่เต็มไปด้วยอารมณ์และความรู้สึก ผมมีตัวอย่างดนตรีที่เพื่อนนักดนตรีท่านหนึ่งตั้งใจแต่งให้ผมเล่นโซโล่ เป็นคอนแชร์โต้ เพื่อนคนนี้ก็คือ Ravi Shankar ศิลปินเอกทางบรรเลงซิทาร์ (sitar) ดุสกรณ์ครั้งแรกได้ทันทีที่ผมไม่มีทางเล่นได้สมบูรณ์แบบ เหตุผลก็เพราะว่า Ravi Shankar แต่งดนตรีชิ้นนี้สำหรับโซโล่ทางซิทาร์ ซึ่งผมจะต้องเล่นเทคนิคที่เรียกว่าไมโครโทน (microtone) และถ้ายืนยันจะให้ผมเล่นคอนแชร์โต้ชิ้นนี้ ต้องปรับให้เป็นทางกีตาร์โซโล่ที่ผมถนัด เครื่องดนตรีสองชิ้นแม้จะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน แต่ลีลา ฮาร์โมนิค อารมณ์ และอะไรอีกหลายอย่างต่างกัน เทคนิคการเล่นดีดเกาอยู่ไม่เหมือนกัน การสร้างแอมป์ฟลายเออร์ก็เช่นเดียวกัน แต่ละเครื่องแต่ละแบรนด์ถึงจะเป็นประเภทเดียวกัน รายละเอียดปลีกย่อยหยาบหยาบต่างกัน ต้องจูนปรับแต่งให้ได้บุคลิกตามความเชี่ยวชาญและมุมมองของวิศวกร เปลี่ยนค่าเปลี่ยนชนิดอุปกรณ์หลอดสูญญากาศ ทรานซิสเตอร์ รีซิสเตอร์ คาปาซิเตอร์ ฯลฯ ไปตามกรณี ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวในโลกแห่งความเป็นจริง

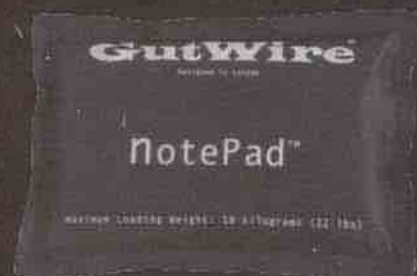
Stereo: ขอความเห็นเกี่ยวกับประเด็นแบรนด์เครื่องเสียง?
Hucky: ผมเป็นนักดนตรีก็อยากจะเปรียบเทียบกับนักดนตรีด้วยกัน มีนักดนตรีระดับโลกในสายต่างๆ มากมาย แต่ละท่านเชี่ยวชาญกันคนละอย่างสองอย่าง ที่เหมือนกันคือ คิวยาว คำตัวแพง ไม่ว่าจะทำอะไรก็ตาม จัดคอนเสิร์ต บันทึกริเคดดิ้ง ไม่ง่าย ขั้นตอนธรรมเนียมปฏิบัติเยอะมาก ในที่สุดต้องหลุดเข้าไปในสายพานของการตลาด ขณะเดียวกันมีนักดนตรีมหัศจรรย์อีกไม่น้อยที่เป็นบ้านนอกสายตา โลกไม่เคยรู้จัก บางท่านมีดีแต่ไม่ชอบโอ้อวด ถามว่าเสียค่ายไหม ต้องตอบว่ามากๆ ท่านทั้งหลายเหล่านี้เป็นเพชรในตมที่รอการเจียระไน รอแค่โอกาสและจังหวะเท่านั้นเอง ผมพบมาด้วยตัวเองท่านหนึ่งและกำลังหาหนทางให้มาทำบันทึกเสียง เป็นชาวเขากะเหรี่ยง เล่นพิณที่ประดิษฐ์เอง เป็นพิณลูกผสมระหว่างพม่า

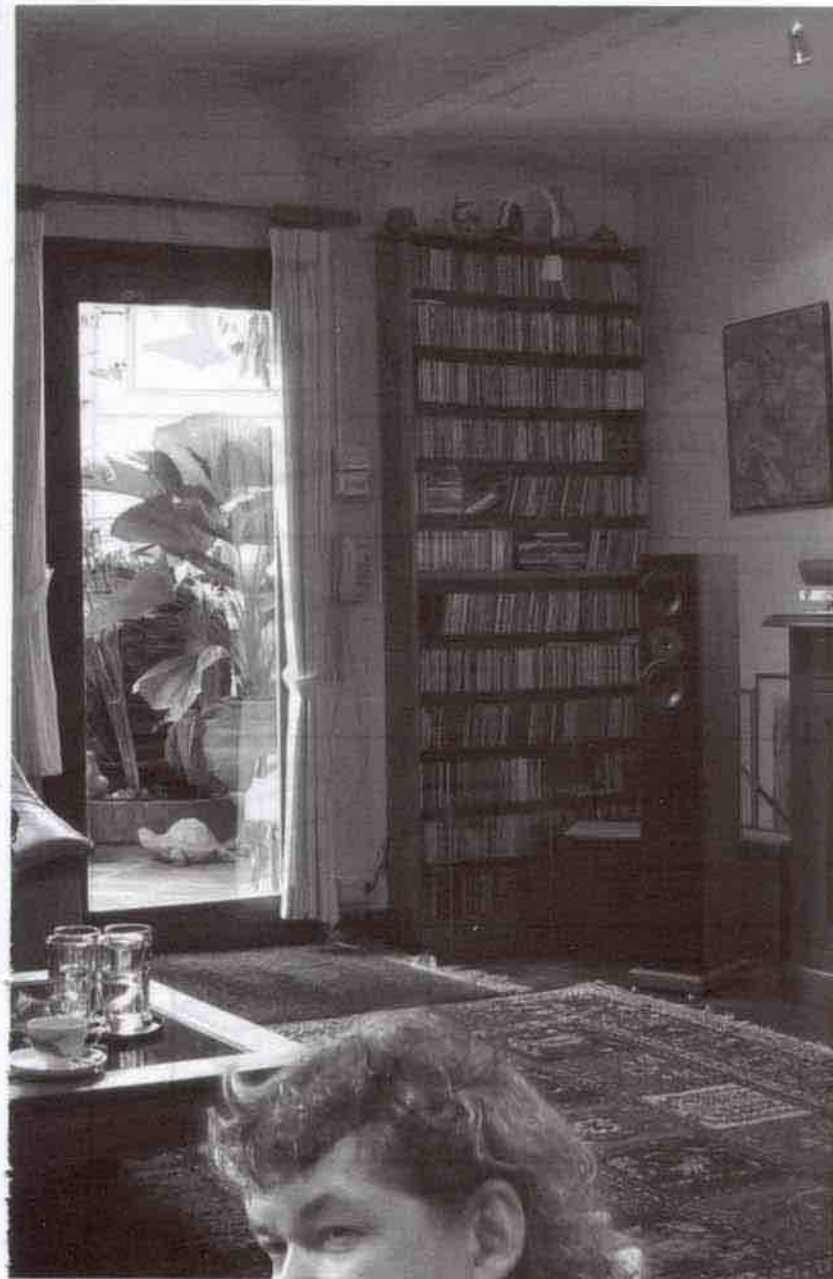
กับกะเหรี่ยง ผมไม่เคยฟังพิณที่ไท่โพร๊ะเช่นนี้มาก่อนเลยในชีวิต อีกทั้งเสียงร้องของนักดนตรีท่านนี้โสร่งโพร๊ะเหมือนกับเทพที่เดียว อีกไม่นานคงมีอัลบั้มคิลปินชาวเขาท่านนี้มาออกกัน เปรียบเทียบอย่างนี้พอเห็นภาพพจน์ไหม ไม่อยากให้มองแต่เฉพาะแบรนด์ติดตลาด แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าแบรนด์ดังๆไม่ดี ผมเองก็ชอบประทับใจแบรนด์ดังๆ ในท้องตลาดอยู่หลายตัว เพียงแต่อยากให้เปิดใจเปิดโลกทัศน์ให้กว้าง อย่ามีอคติติดยึดเท่านั้นเอง

Stereo: สนใจอุปกรณ์เสริม (accessories) ไค่ไหน คิดว่าเป็นเรื่องสิ้นเปลืองหรือไม่?

Hucky: ทุกบริษัทต่างก็ทำอุปกรณ์เสริมออกมาทั้งนั้น ขนาดไซนียังทำกับเขาด้วย แม้ว่าจะไม่ได้ทำไรเป็นกอบเป็นกำแต่มันเป็นสีสันของวงการ คุณภาพจะดีจริงตามราคาคุยหรือไม่ ต้องแล้วแต่วิจารณ์

ญาณ ผมเคยเล่นสาย van den hul ทั้งสายสัญญาณและสายลำโพง เสียงดีถูกใจ ต่อมาผมไปเจอสายอีกกลุ่มราคาถูกกว่า เสียงดีเหมือนกัน ถามว่าผมจำเป็นต้องติดยึดกับแบรนด์เดียวหรือไม่ สรุปก็คือว่าเล่นตามความพอใจตามกำลังตัวเอง ดูให้สมเหตุผลผล มีตรรกะ มีความเป็นไปได้ มีเพื่อนสนิทอีกคน คนนี้เป็นวิศวกรออกแบบเครื่องเสียงโดยตรงรู้สึกจะให้กับ Thorens เครื่องเสียงไยเอ็นดีเยอรมัน ขวนไปฟังเครื่องเล่นส่วนตัวที่บ้าน เสียงดีจริงๆ เพื่อนคนนี้ให้มุมมองที่ดีเกี่ยวกับอุปกรณ์เสริม เขาเรียกอุปกรณ์ต่างๆเหล่านี้ว่า 'ตัวลึกลับ' ในวงการฯ เพื่อนคนนี้ยังสาธิตให้เห็นความแตกต่างของอุปกรณ์เสริมต่างๆ จริงบ้างเท็จบ้าง เสียงเปลี่ยนนะเปลี่ยนแน่นอน แต่ไม่ใช่ดีขึ้นอย่างเดียวในทุกกรณีอย่างที่โฆษณาเกินจริงอีกตัวอย่าง มีคนบอกว่าเอาดินน้ำมันประเภทบลูเทร็คไปแคมป์แอมป์หลอดบ้าง รongลำโพงกับวัสดุบางอย่างแล้วเสียงดีขึ้น ปรับปรุงขึ้น ความจริงต้องว่ากันเป็นกรณีๆ จะเรียกว่าดีขึ้นอย่างเดียวไม่ได้ ต้องเรียกว่าเปลี่ยนแปลงจึงจะถูก ดีหรือไม่ดีไม่รู้ ต้องลองเอง สายเคเบิลก็เหมือนกัน เคยลองเล่นสายชุดละเป็นแสน จับความแตกต่างออกแน่นอน แต่ไม่ใช่เปลี่ยนบุคลิกเปลี่ยนแนวเสียงไปเลย ถ้าเปลี่ยนเสียงไปได้ถึงขนาดนั้น เครื่องเล่นตัวนี้ต้องมีปัญหาแล้วหรือเพี้ยนมหาเพี้ยน ส่วนเป็นเรื่องสิ้นเปลืองหรือไม่พูดยาก สำหรับผมถูกหรือแพงยอมรับได้ทั้งนั้นถ้าฟังแล้วชอบใจ ทางที่ดีอย่าไปสนใจคำโฆษณามากนัก หรือเชื่อแต่นักวิจารณ์ ให้ฟังเองตัดสินใจเอง เชื่อหูตัวเอง นักดนตรีก็จะต้องเรียนทักษะการฟัง ชอบหรือไม่ชอบอย่าโกหกตัวเอง เรียนรู้กันได้ มันยากอยู่ตรงการตีความที่ว่าเสียงดีคืออะไร เป็นศาสตร์และศิลป์อีกแล้ว มันเป็นเรื่องสัมพัทธ์ (relative) ดีสำหรับผม สำหรับคุณไม่เห็นตรงไหน ไม่เหมือนกันแต่ถูกต้องทั้งคู่

ไปตามเรื่อง จนกระทั่งเจมส์ชวนไปงาน Audio Consultants Thank You Party เมื่อปลายปี 2003 ไปเที่ยวปรีแลกซ์ จำได้ว่า คุณสมเกียรติ คุณนันท และ คุณชุมพล มุสิกานนท์ และคุณอนันต์ ลือประดิษฐ์ ในนามออดิโอแจ๊ส จับผมมาสัมภาษณ์สด ในงานได้ฟังระบบ quadamplification กับชุดลำโพง APEX ไอโห..เสียงอลังการ ผู้ออกแบบบอกว่าเป็นตัวโปรโตไทป์ เบสส์ลึก และยังได้ฟังเครื่องเสียงอีกหลายชุด ไปชอบใจจริงๆกับ X-Amp ปริเพาเวอร์ จับคู่ลำโพง SL-5SX เสียงมันฝังใจ จำได้ติดหู อารมณ์เหมือนกับตอนที่บอกกับคุณว่า ติดใจเสียงพิณของศิลปินกะเหรี่ยงท่านหนึ่ง เดียวนี้ขณะนี้ก็ยังจำเสียงร้องเสียงพิณนั้นได้ อารมณ์เช่นนี้เป็นลักษณะเด่นของนักดนตรีเลยก็ว่าได้

เครื่องเสียงชุดนี้ไม่ได้เป็นมอนิเตอร์ชุดหัว เบสส์ไม่ได้ลึกสุดๆ หรือสปีกเกอร์จะกระเจิงเท่ากับกรวยลำโพงเคฟลาร์ แต่มันมีอะไรบางอย่างที่ผมติดใจ เหมะเอาเลยว่าเป็นคนดนตรี ดูเผินๆเหมือนกับว่าผมยังงัดไม่ได้จริงๆแล้วผิด เพราะอย่างที่ได้ออกไว้ว่านักดนตรีที่เล่นเครื่องเสียงรู้จำหุ้มนิยมเรื่องมากเนื่องจากได้ฟังดนตรีจริงเกือบตลอดเวลา ผมจึงเป็นคนเลือกมาก เลือกเครื่องเสียงก็มีทีปส์ เล่นเครื่องดนตรีให้ไพเราะติดใจคนฟังมี tips มี gimmicks เหมือนกัน ตัวอย่างนักกีตาร์สเปนิชบอกว่าถ้าจะให้กีตาร์คลาสสิกเสียงหวาน ให้ตีไม้ไวน์แล้ววาดไวน์ลงบนกีตาร์ และอะไรอย่างนี้อีกหลายอย่าง มันเป็นเรื่องของสุนทรีในอารมณ์ สังเกตได้ว่าไม่ได้มีความเที่ยงตรงมอนิเตอร์เข้ามาเกี่ยวข้องเลย แต่จะเป็นเรื่องของสมดุลเสียง (tonal balance) ต่างหาก เป็นความละเอียดอ่อนในอารมณ์ล้วนๆ

วันนี้ได้ฟังชุดนี้จริงๆ สลับกับเครื่องเล่นเทอร์นเทเบิล ไฟโนเฮดแอมป์ ธรรมด๊าๆ ฟังเพื่อพักผ่อนรีแลกซ์จริงๆ บอกได้เลยว่าเครื่องเสียงทั้งชุดไม่ได้เที่ยงตรงระดับมอนิเตอร์ แต่ชอบใจ ก็อย่างที่ได้ออกไว้แล้วว่าทำงานบันทึกเสียงในสตูดิโอมาตลอด ถ้าจะให้มาฟังชุดมอนิเตอร์ มาจับรายละเอียดหุ้มนิยมต่ที่บ้านคงไม่ไหว ต้องการแค่นี้เกินพอ

ทั้งหมดนี้เป็นมุมมองของอีกที ไอเกิลมานน์ ที่นับว่ามีคุณค่ายิ่งต่อวงการเครื่องเสียง ขอเชิญชวนนักเล่นเครื่องเสียงติดตามผลงานของอีกทีและ AMI ได้ แม้ว่า จะออกอัลบั้มช้ามาไม่มากแค่ 5 ชุดเท่านั้น แต่เป็นอัลบั้มคุณภาพล้วนๆ จดงามทั้งเนื้อหาสาระดนตรีและคุณภาพเสียง ยอดเยี่ยมทุกอัลบั้ม